

meget videre: de kunne vanskelig flyde fra sig at tage Hensyn til, hvorledes deres Sæd er i Diebliffet, og derimod ikke til, hvorledes den Sæd skulde være, som skulde være Gjenstand for deres Dom. Den anden Deel, som skal være medvirkende ved Ansættelsen, er Borgerrepræsentanterne. Borgerrepræsentanterne bestaae af to Slags Folk, enten Folk, som selv spise Korn, og som altsaa af den Grund ønske, at Prisen bliver sat lavt, eller Folk, som skulle handle med det, og som derfor ønske, at den ikke skal blive sat dem for høit til at kjøbe, hvorimod de gjerne ønske, at den skal blive høi, naar de skulle sælge. Dette er derfor ogsaa en meget vanskelig Slags Repræsentanter, naar det gjælder om at afgive et Skjøn, og kun derom taler jeg. Endelig behøve vi Præsten tilbage, men ham behøver jeg ikke at sige Noget om, thi det er traditionelt, at han staaer paa den ene Side som den, der skal modtage Ydelse, og han ønsker Capitelstaxten saa høi, som han paa nogen Maade kan faae den. Det vilde være urimeligt, om han ikke gjorde det. Det, man maa komme fra, naar man vil gjøre en Forandring i det Bestaaende, er saadanne løse Bestemmelser, saadanne contradictoriske Bestemmelser, som ikke overgive Sagen til en Myndighed, der er istand til at dele Parterne imellem. Det maatte idetmindste, for at gaae den her foreslaaede Vej, forlanges, at der fra Sogneforstanderskaberne opgaves bestemte Salg, der vare foregaaede der paa Stedet af Kornvarer af en vis Bestaaffenhed. Det maatte ligeledes af Borgerrepræsentanterne godtgjøres, at de støttede sig til virkelige Salg, der vare foregaaede, og saadanne, som laae klart for Dagen; saalænge dette ikke kan skee, ere alle det Slags Skjønsmaal ikke at agte paa. Derfor troer jeg for min Part vel ikke, at vi bør gjøre som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgreds (Kampmann) har foreslaaet, at lægge denne Lov tilside, jeg troer, at vi bør lade den gaae til anden Behandling, men vi bør atter lade den blive til Fodstykke for en Behandling her i Thinget. Hvordan er det gaaet hidtilbids? Man er kommet frem med Love om Capitelstaxtens Ansættelse, som vare temmelig omfattende, og den ene Stump efter den anden er faldet bort, og tilsidst er der ikke

blevet Andet tilbage end dette, som er et maaskee meget berettiget Haab fra Ydernes Side om at faae Sagen rettet, men rettet blot for deres Vedkommende. Saaledes at lade en eensidig Deel af Sagen blive afgjort, og ikke lade Spørgsmaalet blive løst paa en mere fuldstændig Maade, naaget det, udenfor Forholdet mellem Yderen og den Art Modtager, som Præsten er, griber ind i mange Slags Contractsforhold, forekommer mig, vilde være at behandle Sagen temmelig let. Det er altsaa naturligt at gaae til anden Behandling af Loven og nedsætte et Udvalg (Afbrydelse af N. Hage). Ja, jeg veed, at det ærede Medlem nærer megen Uvillie mod Udvalg, men naar han tænker paa, hvor suurt det er gaaet os med Disciplinloven for Skibe, saa vil han see, at det ikke er saa galt at henvise Sager til Udvalg. Naar nu det ærede Medlem (Kampmann) meente, at Sessionen snart er tilende, haaber jeg, at dette ikke er rigtigt. Jeg antager, at denne Rigsdag vil blive sammen endnu i lang Tid som den eneste Forsamling her i Landet, saa at det engang kan sees, at der her er et constitutionelt Rige med een Repræsentation, idet den anden er bortdød inden den Tid paa den ene eller den anden Maade. Men under alle Omstændigheder bør vi blive sammen for at faae endt saa vigtige Sager som de, der foreligge; jeg vil alene nævne Strafferetten. Uden at faae endt de to Love, Strafferetsloven og Overformynderiloven, have vi ikke gjort et Skridt frem mod, hvad det er vigtigt at komme videre med, den hele Ordning af Statens Retsvæsen, og at komme fra hinanden, eller at ønske at komme fra hinanden, uden at disse Sager ere endte, vilde være ubilligt. Om Regeringen vil sende os hjem, det maa den svare for, men jeg synes ikke, der bør falde Ord fra dette Thing, som kunde udtydes som et Duffe om at slutte Møderne her og ikke komme til at overleve dem, som arbejde paa at være vore Drabsmænd.

Formanden: Forsaavidt det ærede Medlem ved disse Udtryk sigtede til den anden lovligt bestaaende Forsamling, Rigsraadet, troer jeg ikke, det var besøiet at bruge dette Udtryk.